

I øvrigt takker jeg ogsaa Udvalget, fordi det har kunnet tiltræde enkelte af de Ændringsforslag, som jeg og min Partifælle (Lyngsø) i Udvalget have stillet. Men der er tilbage en Del, som ikke er tiltraadt, hvilket gyder nogen Malurt i den Glæde, vi ellers vilde have følt ved hele Lovforslaget. Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 skal jeg ikke omtale, da et andet æret Medlem af Udvalget (Alfred Christensen) har fremsat det, men kun erindre om, at naar jeg er Medforslagsstiller af et Forslag om, at § 6 udgaar, er det ganske i Konsekvens med mine Udtalelser ved første Behandling. — Til § 8 har derimod min Partifælle og jeg stillet et Forslag, som jeg skal omtale. Det falder ogsaa ganske i Traad med mine Udtalelser ved første Behandling i November Maaned. Den højterede daværende Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at det, man tilsigter ved denne Lov, var Beskyttelse for danske Søfolk, og jeg erklærede mig ganske enig deri og sagde, at det var ogsaa min Mening, at Beskyttelsen fortrinsvis skulde komme danske Søfolk til gode. Men naar man da ved en Lov som denne lader indtræde Forhold, hvorved mange af dem, der fare med danske Skibe, unddrages Forsikring, og hvorved man anviser Rederne en Udvej til at unddrage sig Forsikringen ved fortrinsvis at tage fremmede Søfolk, hvorved man skaber en Konkurrence til danske Søfolk, som er uheldig, saa bliver Loven ikke en Beskyttelse for Søfolk, men snarere en Betingelse for, at de blive overflødige til Fordel for udenlandske, maaske farvede Søfolk. Det var mit Motiv til at gaa mod den sidste Del af § 8, og derfor har jeg sammen med min Partifælle stillet Forslag om, at den udgaar, saaledes at alle Søfolk, der sejle med danske Skibe, ville være forsikrede, hvis vort Ændringsforslag vedtages.

Til § 32 have vi stillet nogle Ændringsforslag, som jeg gerne vilde lægge et godt Ord ind for og anmode Tingets ærede Medlemmer at stemme for. Der er jo, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, taget stort Hensyn til den Henvendelse, der efter Lovforslagets Fremkomst er sket til Udvalget og til Indenrigsministeren af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Naar man altsaa tager Hensyn til den ene Part i en Sag, saa taler vel Billighed for ogsaa at tage Hensyn til den anden Part i Sagen. Tager man Hensyn til dem, der skulle udrede Forsikringen, bør man vel ogsaa, saa vidt det kan lade sig gøre, tage Hensyn til

dem, der ere forsikrede. Det er det, jeg mener, man ikke har gjort ved § 32, naar man ikke stemmer for de af min Partifælle og mig foreslaaede Ændringer. Rederne have henstillet, at det Statstilskud, som blev givet til Hjælp til Forsikringen, forhøjedes, idet de gjorde opmærksom paa, at efter de foreliggende Oplysninger vilde den Præmieudbetaling, der blev nødvendig, vistnok komme til at bevæge sig mellem 20 og 30 Kr. Regeringen havde i sit Forslag foreslaaet 5 Kr. pr. forsikret Person. Udvalget har imødekommet Redernes Ønske, synes jeg, i ret betydelig Grad, idet det er gaaet til over det dobbelte af, hvad Regeringen har foreslaaet, nemlig 12 Kr. pr. forsikret Person. Deri erkendte vi Socialdemokrater i Udvalget, at der var Rimelighed. Det er ikke fremmed for dette Ting, at vi ikke ugerne saa, at hele Forsikringen overtoges af Staten, og derfor vilde vi ogsaa af den Grund ikke modsætte os Forslaget; men hvis vi havde villet stille os paa samme Maade, som Rederne ved andre Lejligheder have gjort, kunde vi have gaaet imod det og nægtet vor Medvirkning dertil. Man kan maaske sige, at det ikke har megen Betydning, men vi have dog altsaa her ydet vor Medvirkning for at vise, at vi mente, at det var et berettiget Krav, der gjorde sig gældende.

Rederne have gjort opmærksom paa, at Sejlskibe over 300 Tons burde med ind under Statstilskuddet. Dette Ønske har Udvalget indbefattet Socialdemokraterne bøjet sig for. Vi have imødekommet et tredje Ønske fra Rederne. De havde nemlig ment, at der vilde fremkomme Urimeligheder ved, at Redere, som lejede fremmede Skibe, skulde være forpligtede til at forsikre de Søfolk, der sejlede paa fremmed Skib under fremmed Nations Flag men for en dansk Reders Regning. Det har Udvalget, indbefattet Socialdemokraterne, erkendt kunde afstedkomme Vanskeligheder og maaske Ubillighed, naar man saa til Gengæld ikke lod danske Søfolk, som sejlede med et dansk Skib, der var lejet af en fremmed Reder, være forsikrede. Vi have der været med til at hugge Knuden over ved at bringe Klarhed og Retfærdighed til Veje. Naar Rederne have gjort opmærksomme paa, at Virksomheden paa Søen til Redning af Menneskeliv ikke er i Redernes særlige Interesse, men i Samfundets Interesse, have vi ogsaa sagt: Vel, der kan være noget deri. Vi have ikke villet mistænke Rederne for, at de vilde undlade at lade deres